

בתי המשפט בדלתיים סגורות

בית משפט לענייני משפחה ירושלים

תיק אימוץ 37/07

תאריך: 25.8.08

בפני: כב' השופטת נילי מימון
סגנית נשיא לענייני משפחה במחוז ירושלים

בעניין:

1. [REDACTED]

2. [REDACTED]

המבקשות

ע"י ב"כ עו"ד דנה ספיר-חן ואח'

נגד

היועץ המשפטי לממשלה – משרד העבודה והרווחה

המשיב

פסק-דין

המבקשת 1 מבקשת לאמץ את בנה ובתה הביולוגיים של מבקשת 2. מבקשת 2 מבקשת לאמץ את בתה הביולוגית של מבקשת 1.

אימוץ ילד נדרש להיעשות לטובתו והוא השיקול הראשון במעלה.

טובת הילדים הנדונים כאן לא תיפגע אם לא יאומצו על ידי המבקשות, כאשר יש לכל אחד מהם אם ביולוגית המגדלת אותם כראוי. כן ניתנה אפטרופסות לכל אחת מהמבקשות על ילדי המבקשת האחרת. כמו כן נערכה ע"י כל אחת מהמבקשות צוואה לטובת המבקשת האחרת ולאחר אריכות ימיה, לטובת הילדים.

טובתם של הילדים ייתכן ותיפגע אם יאומצו נוכח היות שאלת מעמדם והסטטוס של בנו אותו מין החיים חיים משותפים מצוי במחלוקת לאומית יחברתית.

אף לא הוצגו אסמכתאות בשאלת טובת הילדים באימוצם בנסיבות הענין, ולקיום נסיבות מיוחדות לפיהן יש לאשר את האימוץ.

בתי המשפט בדלתיים סגורות

תיק אימוץ 37/07

בית משפט לענייני משפחה ירושלים

תאריך: 25.8.08

בפני: כב' השופטת נילי מימון
סגנית נשיא לענייני משפחה במחוז ירושלים

אכן הוגש תסקיר אולם תוכנו הינו למעשה אישור עובדתי למצב הקיים ולמצבם ההתפתחותי הטוב של הילדים. אומנם הבקשה מושתתת על סעיפים (2)3 ו- (2)25 לחוק אימוץ ילדים, התשמ"א – 1981, לאמור המבקשות מבקשות לאמץ את הילדים כמאמץ יחיד אולם מאחורי הבקשה מסתתר למעשה הרצון להכיר במבקשות כבנות זוג מהבחינה המשפטית.

הכרה בבני אותו מין ובענייניו בבנות אותו מין כבני זוג, עניינו של המחוקק לענות בה ולא של בית המשפט.

וכדברי כב' השופט (כתוארו דאז) חשין: "בית המשפט לא נועד להיותו חלוץ לפני המחנה, ולא הוטל עליו להיותו נחשון מורה דרך. הרשות השופטת, מעיקרה, לא הוסמכה לפרוץ ולכבוש דרכים חדשות בנושאי חברה"

ע"א 10280/01 ירוס – חקק נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד נט(5) 64 (2005) (להלן – פרשת ירוס חקק)

וכן דברי הנשיא (כתוארו דאז) ברק, בספרו "שופט בחברה דמוקרטית": "ככלל, שופט אינו צריך להיות נושא דגל של הסכמות חברתיות חדשות. עליו לתת ביטוי לערכי יסוד המוכרים בחברתנו ולא ליצור אותם". עמ' 47.

וכן דברי המשנה לנשיא (כתוארו אז) מצא: "אם רצוי הדבר שבית משפט זה יכונן בדרך הלכתית הסדר ראשוני בשאלה רגישה ושנויה במחלוקת זו שעניינה בהענקת מעמד (סטטוס) משפטי מוכר לבני זוג חד מיני. לשאלה זו, לדעתי, יש להשיב בשלילה. עקרון הפרדת הרשויות, ורגישותה המיוחדת של הסוגיה שהונחה לפנינו, מחייבים אותנו לנהוג בפרשתנו מידות של זהירות וריסון".
פרשת ירון חקק, עמ' 79.

מובאות מפסק דינו של השופט רובינשטיין – בג"ץ 3045/05 יוסי בן ארי נ' מינהל האוכלוסין במשרד הפנים, תק-על 2006(4) 1725 (2006) (להלן – פרשת בן ארי).

וכדברי השופט רובינשטיין בעתירת בני אותו מין לרישום כנשואים על פי טקס נישואין שערכו בחו"ל כי:

"לאמיתו אין המדובר בנידון זידון אך ברישום סטטיסטי באפיונו מקדם של המרשם

בתי המשפט בדלתיים סגורות

תיק אימוץ 37/07

בית משפט לענייני משפחה ירושלים

תאריך: 25.8.08

בפני: כב' השופטת נילי מימון
סגנית נשיא לענייני משפחה במחוז ירושלים

הגדרה כשלעצמה אבד עליה כלח מזמן, אלא בסמל חברתי ציבורי, וזו מטרתם של העותרים לאמיתה... דעתי בתמצית בנושא העתירה היא כי נושא הנישואין בין בני זוג מאותו מין... מצוי בתחומו של המחוקק ולא בפרשנות יצירתית של בית המשפט

דומה כי בעשורים האחרונים מהוה המרשם בהקשר המשפטי בעיקר שדה קרב, זירת מאבק על סמלים. בכך עסקו העתירות שנוכרו למעלה ובכך עוסקת העתירה שלפנינו. האם הכרעה - בפועל - ובסמלים היא מלאכתו של בית המשפט...

פרשת בן ארי

אכן, דעת השופט רובינשטיין היתה דעת המיעוט באותה עתירה - **פרשת בן ארי**, ואולם ענינו שונה, שכן שם דובר ברישום במרשם אוכלוסין המהווה אך רישום סטטיסטי על פי דעת הרוב שם, ואין בו לדעת הרוב התייחסות למהות, לסטטוס, ואולם בבקשה שבפניי מדובר, באופן ישיר, בענין מהותי ובשינוי סטטוס בכך שהתוצאה של היעדרות לבקשות תעמיד את הסטטוס של המבקשות למעשה לסטטוס של בנות זוג וזו למעשה מטרת הבקשה, בעוד שלענין מתן סטטוס של בנות זוג לבנות אותו המין טרם חווה המחוקק דעתו, כאמור, שאלה זו שנויה במחלוקת "אין לגביה הסכמה לאומית. היא קשורה בהכרה בסטטוס הפועל כלפי כולי עלמא. במצב דברים זה נראה לכאורה כי המוסד הראוי לטיפול ולהסדרת הנושא היא הכנסת ולא בית המשפט".

דברי הנשיא **בפרשת בן ארי**, המצטט דבריו הוא מבג"ץ 4058/95 **בן מנשה נ' שר הדתות פ"ד נא(3)** 876, עמ' 878 (1997).

ומכל מקום, כפי שנאמר לעיל, לא הוכחו כל נסיבות מיוחדות ולא מצויים בידי נימוקים מיוחדים לפיהם יש לסטות מהכלל הקבוע בסעיף 3 לחוק אימוץ ילדים, התשמ"א - 1981, ואף לא הוכח כי טובת הילדים נשוא בקשות אלה היא דווקא באימוצם.

משכך על יסוד האמור נדחית הבקשה.

ניתן היום כ"ה באב, תשס"ח (26 באוגוסט 2008) בהעדר הצדדים.

נילי מימון, שופטת
סגנית נשיא